

приклад з малих та середніх підприємств. Адже той, хто бажає розвивати власний потенціал, не буде нехтувати можливостями, які надаються йому на абсолютно вигідних умовах.

Список використаних джерел:

1. Представництво України при Європейському Союзі та Європейському Співтоваристві з атомної енергії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/economic-cooperation/ifo-projects>
2. Офіційний сайт банку «Укрексімбанк» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.eximb.com/ua/business/corporate/corporate-kredyty/corporate-mfo/corporate-mfo-ebrr.html>
3. Мультимедійна платформа іномовлення України «Укрінформ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2805464-ukraina-ta-ebrr-proveli-spilnu-reviziju-investicijnih-proektiv.html>
4. Офіційний сайт Європейського банку реконструкції та розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.eu4business-ebrdcreditline.com.ua/?lang=uk>

УДК 336.767:47

Макаров О.Ю.,

*аспірант кафедри банківської справи,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

Економічна природа ІСО як інноваційного інструменту фінансування та його місце у структурі грошової маси

Забезпечення стійкого економічного зростання держави досягається лише за умови поступового розвитку як малого та середнього бізнесу (далі – МСБ), так й у корпоративному сегменті економіки. У свою чергу для розширення виробництва товарів та послуг економічним агентам необхідно отримувати

належне фінансування для інвестування у основні фонди. І якщо МСБ зазвичай покриває свій дефіцит ресурсів через канал банківського кредитування, то у корпоративному сегменті переважно використовують інші, класичні інструменти фінансування, такі як емісія корпоративних облігацій або ж випуск акцій (initial public offering, далі – IPO).

Поряд із класичними моделями фінансування, на міжнародному ринку все більшого поширення набирають інноваційні діджиталізовані інструменти, такі як первинне розміщення монет (initial coin offering, далі – ICO). І хоча на сьогоднішній день подібні інструменти фінансування в основному використовуються так званими стартап-структурами у сфері інформаційних технологій, є приклади успішного ICO у реальному секторі економіки[1].

Фінансування шляхом ICO за своєю суттю нагадує IPO, однак має й ряд відмінностей, які роблять цей інструмент більш простим і доступним як для емітента, так і для інвестора. Це досягається у першу чергу через те, що ряд етапів, притаманних IPO, ігноруються й залучення капіталу досягається без участі біржі, банків або венчурних фондів. Крім того, залучення ресурсів через ICO дозволяє залучати капітал по всьому світу без регіональних обмежень біржі. З іншого боку, залучення коштів через ICO може відбуватися без ідентифікації інвесторів, а також, без юридичних гарантій з боку емітента, що робить такі інвестиції значно ризикованішими у порівнянні до класичних інструментів. До того ж, залишаються відкритими питання щодо обліку таких операцій та їх регулювання з боку держави у разі випуску монет з боку функціонуючого МСБ або корпорації. Поряд з цим, необхідною є й класифікація та аналіз згаданих операцій центральним банком, адже з огляду на економічну природу монет, їх можна розуміти і як віртуальні гроші і як капітальні інструменти[2].

Так, вища експертна рада при раді Національного банку України (далі – НБУ) ще у четвертому кварталі 2017 року наголошувала на необхідності розробки нормативної бази щодо криптоактивів й зокрема – ICO, а у серпні 2018 року у звіті ради з фінансової стабільності питання залишалося відкритим, а статус ICO було озвучено як невизначений[3,4].

Цілком імовірно, що з поступовим розвитком інформаційних технологій та діджиталізації, ICO буде виступати не лише засобом фінансування стартап-проектів, а й стане капітальним інструментом для МСБ й корпоративного сегмента у реальному секторі економіки. Поряд з цим, монети можуть почати використовуватися як альтернативний платіжний засіб зі своєю інфраструктурою та виступити конкурентом фіатним грошам у випадку втрати довіри до уряду. Така двоїста економічна природа монет ICO робить з боку НБУ у подальшому можливим їх врахування як до агрегату M1, так і взагалі до не включення в грошову масу, прирівнюючи їх до акціонерного капіталу.

Через це, з боку Національного банку необхідно чітко розділити монети на ті, що мають капітальну природу й на ті, що мають грошову природу – тобто одні, які будуть використовуватися лише з метою залучення капіталу і їх можна буде випускати для наповнення статутного капіталу бізнесу (ICO) й інші, які будуть переважно транзакційні мита будуть підпадати під окреме регулювання.

Такий підхід, по-перше, дасть можливість вже існуючим компаніям розширити можливість свого фінансування та залучити додаткові ресурси для розвитку, а по-друге, унеможливить тиск на центральний банк та національну валюту та залишить структуру й природу грошової маси незмінною.

Список використаних джерел:

1. Лукасевич И. Я. Ico как инструмент финансирования бизнеса: мифы и реальность [Електронний ресурс] / Игорь Ярославович Лукасевич // Экономика. Налоги. Право. 2018. №2. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://cyberleninka.ru/article/n/ico-kak-instrument-finansirovaniya-biznesa-mify-i-realnost>
2. Рубанов П. М. Розмежування сутності понять «Електронні Гроші», «Віртуальні Гроші» та «Криптовалюти» [Електронний ресурс] / П. М. Рубанов // Електронний журнал «Ефективна економіка» №4. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6026>

3. Рекомендації Вищої експертної ради при Раді Національного банку України «Стосовно сутності криптовалют, перспектив їх розвитку та ризиків використання» [Електронний ресурс] // Національний банк України – Режим доступу до ресурсу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=57795440>
4. Звіт про діяльність Ради з фінансової стабільності (червень 2017 – липень 2018) [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://u.to/xY2-Fg>

УДК 336.142.3

Макогон В.Д.

д.е.н., с.н.с.

професор кафедри фінансів

Київського національного торговельно-економічного університету

Пріоритетні напрями фінансової політики щодо розвитку корпоративного сектору

В умовах глобалізаційних викликів з метою сприяння процесу збалансованої макроекономічної стабілізації та прискорення темпів економічного зростання питанням обґрунтування пріоритетних напрямів фінансової політики щодо розвитку корпоративного сектору, взаємоузгодженості його складових приділяється все більше уваги як в теоретичних розробках так і в методологічних дослідженнях різних наукових шкіл. Важливість створення умов для розвитку корпоративного сектору обумовлюється необхідністю врахування довгострокових соціально-економічних тенденцій розвитку суспільства та реальних можливостей економіки, оцінки їх впливу на фінансову систему країни.

Глобальна фінансова криза значною мірою вплинула на макроекономічну стабільність в країнах з розвинутою та трансформаційною економікою. Вагомими постали завдання щодо обґрунтування шляхів відновлення порушеної економічної рівноваги, забезпечення фінансової стабілізації економіки.